

valget godt kunne komme noget videre på hele ernæringsområdet. Det lyder til, at vi godt kunne finde fælles fodslag, i hvert fald i et flertal i udvalget.

Det er jo direkte skadeligt, at tv forsøger at pådutte vores børn nogle mad- og slikvaner, der ødelægger deres helbred. Det er egentlig utroligt, at det overhovedet er lovligt; det er utilstedeligt. Når de så kommer i skole, kan de få lidt oplysning om, at de skal spise flere grønsager, men hvem fortæller dem, at det usunde ved franske kartofler og pommes frites skyllet ned med Coca-Cola og suppleret med slik ikke kan opvejes af, at man spiser nogle gulerødder efterfølgende?

Skolemadsordningen har været en del af debatten her i dag og med god grund, synes jeg. Der var jo overvældende stor interesse for skolemadsordningen, da den blev indført som en mulighed under den tidligere regering. Jeg synes, at det er ærgerligt, at regeringen ikke vil give den frihed til fællesskab nu, så man også kunne få mulighed for at køre sådanne ordninger i alle de kommuner, der ønskede det. Det synes jeg er rigtig træls.

Jeg synes ikke, det er nok, at Venstre siger, at det her er et spørgsmål om holdninger. Jeg er enig i, at det er det også. Selvfølgelig er det et spørgsmål om holdninger, hvis man skal have lavet en ændring af livsstilen, hvis man skal have en helt grundlæggende anderledes måde at betragte ernæringen på. Jeg kan bare ikke se, hvordan det ene udelukker det andet. Jeg kan ikke se, at den holdningsdebat, Venstre gerne vil have, skulle hindre, at vi kunne lave skolemadsordninger i kommunerne. Hvorfor hindrer det ene det andet? Det er jeg helt uforstående over for.

Når regeringen ikke vil tage mere håndfast fat omkring markedsføring af sundhedsskadelige produkter, kan man frygte, at den positive oplysning, man ellers giver, kommer til kort.

Ud over at målene skal være mere håndgribelige, kunne vi også godt tænke os, at der blev forsket mere i, hvad for nogle af målene der bliver opfyldt, men også i, hvad for nogle der ikke lykkes at få opfyldt med hensyn til at forbedre befolkningens ernæring og almene sundhedstilstand.

Det sidste er vigtig viden, når indsatsen hele tiden skal forbedres. Hvad det er, der ændrer vores adfærd, bør der forskes i. Hvornår og hvordan virker f.eks. afgifter? Hvorfor kommer ikke mindst de unges spiritusforbrug til at stige?

Der er god grund til, at vi får kigget på en række af de her forhold.

Vi tror, at indsatsen skal gå på to ben – dels en fornuftig folkeoplysning om sund ernæring og motion, dels en målrettet indsats mod markedsføring og produktion af usunde fødevarer, ikke mindst til børn. Her synes vi, regeringens indsats kunne være meget, meget bedre.

Der mangler også at blive ryddet op på kosttilskudsområdet. Der er for meget vildledning. Vi savner en bedre indsats på dette område: kontrolkampanjer, bedre mærkning m.v.

Kl. 11.40

I SF kan vi godt se fornuften i bedre samarbejde mellem virksomheder og kontrol, men grænsen er jo hårfin, den må ikke blive for flink eller for forstående. Det er en kontrol, der skal udføres og håndhæves, og det er altså regeringens ansvar, hvis kontrollen går hen og bliver for flink og ser gennem fingre med sager, man selv har rådgivet om. Der er et problem på det område, og det er nok også noget af det, vi i høj grad skal have kigget på under udvalgsarbejdet, for vi ser jo, at regeringen i meget høj grad læner sig op ad kontrol og specielt egenkontrol. Men hvis ikke den fungerer, er vi jo virkelig på herrens mark efterfølgende. Så det tror jeg nok er et område, vi også skal have kigget på.

SF kan ikke se den store gevinst ved at slå nogle forskningsinstitutioner sammen, der ikke har det store sammenfald i deres forskning. Vi er bekymrede for, at besparelserne på forskningen i de kommende år skal gøre det helt umuligt at opfylde regeringens målsætninger, og vi er altså ret uforstående over for, at man sparer på det område, vel vidende, må man gå ud fra, at det vil være smerteligt på længere sigt.

Samlet set mener vi ikke, at regeringen kan få en glad smiley for den her redegørelse. Men hvis den opstiller fremsynede sundhedsmål og de vel at mærke bliver opfyldt, så skal regeringen have en smiley, der smiler.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er et meget kort spørgsmål til hr. Kristen Touborg. Jeg forstod ikke, hvilken lovgivning det var, hr. Kristen Touborg pegede på, der fik ham til at sige, at vi hindrer kommunerne i at lave madordninger på deres skoler. Mig bekendt er der én regel, der forhindrer det, og det er, at det angiveligt ikke skulle være tilladt at lave en ordning med fuld brugerbetaling på skolerne, og det har undervisningsministeren så sagt, at